

УЧИТЕЛКА.

Имате право, драга моя, ный ще свършимъ Златка и сѣтнѣ ще поговоримъ за Францъ; Франца ъе първата часть, която ся намира въ срѣдѣтъ на Европѣ, и подкача отъ вѣстокъ.

ДВАЕСЕТЪ И ВТОРЫЙ РАЗГОВОРЪ.

День Дваесетый.

УЧИТЕЛКА.

Обѣщала съмъ ся да ви свършѣ днесъ при-
каскѣтъ на принцъ Златка; щѣ стоѣ на думѣтъ си.

Златко, като ся качи възъ царекыя прѣстолъ, почна да царува чрѣзъ урѣжданія на добры законы въ държавѣтъ си; и, за да успѣе въ тѣхъ, заповѣда щото сички тѣзи, които имѣхъ да му ся оплаквать и тѣжѣтъ за секаквы неправды, които быхъ имъ ся сторили, да бѣдѣтъ прѣдъ него *добрѣ дошли*; той заповѣда строго на стражарытъ си за да не отвѣрщать никого, който бы имѣлъ да му говори нѣщо ако ще бы той даже и просякъ былъ, който иска да му проси милостинѣ: „Защото, думаше този принцъ, азъ съмъ баща на сичкытъ ми подданныцы, както на сиромасытъ тѣй и на богатытъ.“ Испървомъ дворянитѣ не ся уплашихъ никѣкъ отъ тѣзи разговори; тѣ си думѣхъ: „Царѣтъ ъе младъ, туй не ще трае дълго врѣме; нему ще дойдѣтъ прищевкы за веселбы и ще ся принуди да остави на любимцытъ си грыжѣтъ на работытъ.“ Тѣ ся лѣжехъ; Златко си провождаше толко добрѣ врѣмето, щото сички ся уплашихъ отъ